

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452 - 9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, АПРИЛ 2019.
БРОЈ 3589

**УКИНУЋУ ЈАВНЕ
ИЗВРШИТЕЉЕ!**

Јавни извршитељи уведени су у правни систем Србије законом који је донет 2011. године, а закон који се сада примењује донет је 2015. године. Иако имају статус јавних службеника, ове хијене раде искључиво у свом приватном интересу. И можда још нечијем. Такође приватном. У Србији има 230 јавних извршитеља и они су највеће зло које постоји у нашем правном систему, које грађанима дере кожу наплаћујући измишљене и незаконите трошкове, при чему камате на основни дуг обрачунавају по стопи и до 12%, што је својеврсно зеленаштво.

**ЈАВНИМ
ИЗВРШИТЕЉИМА!**

Српска радикална странка се залаже за укидање приватних извршитеља, а у Народној скупштини смо 15. октобра 2018. године поднели предлог да се Закон о извршењу и обезбеђењу стави ван снаге. До сада смо пет пута тражили да се тај предлог стави на дневни ред. Нажалост, за предлог су гласали само посланици Српске радикалне странке. Владајућа већина у Народној скупштини предвођена Српском напредном странком није гласала за наш предлог и фактички су подржали дивљање јавних извршитеља, те показали да их интерес народа и муке на које ови државни чиновници стављају грађане, не интересују.

Афирмисањем јавних извршитеља, који су у ствари државни службеници, које поставља и којима тарифу одређује Министарство правде, напредњаци су по ко зна који пут показали да су исти као и њихови претходници из тадашње Демократске странке. Да им је политика у суштини иста. Српски радикали су једини који су и тада били, и сада су најоштрији противници постојања јавних извршитеља, који су се у међувремену претворили у озбиљно криминално удружење. Удружено са надлежним државним органима, банкама и унапред познатим купцима одузетих станова.

Чак је и Савет за борбу против корупције приметио да су извршитељи преузели функцију судија, да уместо њих доносе одлуке о грађанским правима у поступку извршења и да се због тога читава институција јавних извршитеља мора из корена променити.

Оглушивање о таква упозорења показује да ни бившим ни садашњим властима није стало до интереса грађана, већ да штите штеточинске банке и своје службенике удружене у Комору јавних извршитеља.

НАЈДРАСТИЧНИЈИ ПРИМЕРИ ЗЛОУПОТРЕБА ЈАВНИХ ИЗВРШИТЕЉА

Много је примера бахатости јавних извршитеља над којима се јавност згражава, а власт ћути. Навешћемо само неке.

Док је извршитељ Миљан Трајковић из Ниша за непуне две године инкасирао више од два милиона евра, он и његове колеге настављају да на улици избацују породице на чијој су страни и закон и право. Као по правилу, то су углавном најрањивији чланови нашег друштва: стари и немоћни, породице са децом, хероји отаџбинских ратова...

Пензионерка Бранка Хаватми и њен син Тарик, који болује од церебралне парализе, исељени су из стана на Дорћолу због дуга од 6.500 евра. Њихов стан је на лицитацији продат за 26.000 евра, иако му је тржишна вредност преко 90.000 евра. Извршитељ очигледно није водио рачуна о принципу несразмере и законској обавези да непокретност не може на првом јавном надметању бити продата испод 70% процењене вредности, а на другом јавном надметању испод 50% процењене вредности. Извршитељ није водио рачуна ни о чињеници да је Бранка Хаватми пензионер и да је била спремна да дуг измирује од своје пензије. Извршитељ је као лешинар њу и њеног тешко болесног сина оставио без крова над главом. И наравно, наплатио велику провизију од њихове муке.

Извршитељ Мирјана Димитријевић намерава да исели породицу Вуксановић из њиховог дома на Аутокоманди, на адреси на којој та породица живи од 1936. године. „Правни основ“ извршитељу је пресуда за непостојећи објекат, будући да кућа која је била предмет спора не постоји од 2000. године, када је изграђен нови објекат због урушавања старог из 1928. године. Да објекат извршења не постоји, констатовао је и судски вештак грађевинске струке, који је у свом вештачењу навео да се не може идентификовати предмет извршења.

Гојку Лаловићу, артиљеријском пуковнику, незаконитим пензионисањем 2005. године ускраћена је могућност кредитирања откупа стана у којем живи. Извршитеља то не интересује и не одустаје од принудног исељења породице Лаловић из стана на Бежанијској коси, у којем поред Гојка живе његова супруга и кћерка. Одликован је и Орденом витешког мача, који је углавном додељиван за храброст након злочиначке НАТО агресије на нашу земљу 1999. године.

СИН ЈАВНОГ ИЗВРШИТЕЉА КУПИО СТАН ОД ДРУГОГ ЈАВНОГ ИЗВРШИТЕЉА

Јавни извршитељи су у 2017. години продали 3.736 станова и кућа грађана Србије. Брзина судских и извршних поступака, најчешће по тужбама комерцијалних банака, је забрињавајућа и не доприноси ефикасности правосуђа, већ доводи до правне несигурности и често до ускраћивања могућности дужницима да остваре правду пре него што им се нанесе ненадокнадива штета. То се углавном постиже наводним покушајем доставе судске одлуке и њеним качењем на огласну таблу суда, што је основ извршитељу да фактички бесправно исељава људе из кућа и станова.

Купци одузетих станова углавном су део банкарско-судско-извршитељске мафије, а отети стан породице Аксентијевић је најбољи пример те спреге. Наиме, тај стан је на аукцији купио Ђорђе Чоловић, син Данице Чоловић, повереника организационе јединице Коморе извршитеља из Крагујевца и заменика председника Извршног одбора Коморе, која је и сама јавни извршитељ. Безочност Данице Чоловић и понашање по принципу „може ми се“ види се и у њеној изјави да лично познаје колегу који је организовао аукцију, али да то није утицало на сам процес! Њен син је ваљда случајно сазнао за аук-

цију. И случајно одлучио да купи тај стан. И случајно је Снежани Аксентијевић ускраћено право прече куповине које јој закон гарантује. Наравно, ништа није случајно. У питању је бахатост и самовоља извршитеља, који се тако понашају зато што је власт сагласна са тим.

Јавни извршитељ је дужан да поштује Етички кодекс јавних извршитеља и стандарде професионалног понашања, али санкција за супротно понашање скоро да и нема.

Примедбе на понашање јавних извршитеља достављају се

Комори јавних извршитеља и Дисциплинска комисија извршитеља одлучује о томе. Све се своди на ону народну „Кадија те тужи, кадија ти суди“.

Слично је и када је у питању имовина јавних извршитеља, који су у обавези да једанпут годишње Комори подносе извештаје о имовини и финансијске извештаје. Податке из оба ова извештаја проверава Комора и оваква законска формулација најбоље осликава слободу понашања и самовољу извршитеља.

Закон фактички омогућава да се домови људи продају на

јавним аукцијама, али је готово немогуће сазнати када и где је заказана лицитација. Те такозване јавне аукције углавном су резервисане за узак круг људи, за унапред познате купце који су постали део новонастале мафије. Добро је Савет за борбу против корупције у свом извештају о раду јавних извршитеља констатовао да извршитељи поступак често воде тајно, без присуства јавности, уз велики број приватних телохранитеља у обезбеђењу. На тај начин се нарушава принцип јавности и цео процес ставља под озбиљну сумњу.

Јавни извршитељи по правилу бирају најбоље локације на територији целе Србије, за које је

унапред договорен купац, а занемарује се могућност да дужник отплати дуг у новцу.

Када се посматра рад јавних извршитеља и анализирају појединачни случајеви злоупотреба који доспеју у јавност, могло би се закључити да су јавни извршитељи најгоре што Србија има. Међутим, њиховом понашању доприноси и Закон о извршењу и обезбеђењу, који овој групи људи даје неограничена права. Закон је од извршитеља направио групу моћника који фактички одлучују о целокупном поступку извршења, од захтева за извршење до одлучивања по жалби. Закон је од извршитеља направио касту која „ведри и облачи”

у области извршења. Њихови карактери и похлепа су их очигледно препоручили за овај посао.

Српски радикали никада нису били за грађанску непослушност и не оправдавамо неизвршавање преузетих обавеза, али смо апсолутно против злоупотреба и бахатости јавних извршитеља, који већ неколико година прогоне грађане.

Дужници су увек били у обавези да измирују своје обавезе повериоцима, и то јесте нормално. Као што је нормално да се неки дугови морају наплаћивати принудно. Али тај посао морају да раде надлежни судови. У поступцима уређеним законом.

БОРИС ТАДИЋ УВЕО ЈАВНЕ ИЗВРШИТЕЉЕ, АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ ИХ ПРИХВАТИО

Невероватно је да је штеточинском режиму Бориса Тадића пало на памет да извршни поступак измести из државних органа и фактички преда у приватне руке. Како је могуће да некоме може пасти на памет да се више поверења може имати у неку неформалну групу од пар стотина људи него у надлежне судове?!

Невероватно је и то да су напредњаци преузимањем власти

од демократа преузели и ову бесмислицу о јавним извршитељима. Брзо су заборавили бригу о народу у коју су се заклињали пре преузимања власти и брже-боље су изабрали своје извршитеље и препустили им у руке животе људи који су имали одређене дугове према јавним предузећима, банкама, којекаким зеленашима и другим повериоцима.

Оваквом одлуком напредњачка власт није водила рачуна о социјалном статусу дужника, о мукама које су их натерале да се задужују, о отказима које су добијали у току исплате дуга, о болестима које су многе дужнике задесиле. Ништа им није било важно осим поруке Европској унији да су испунили још један налог. На европском путу. На којем су неки дужници остављали живот. Буквално.

И КОМУНИСТИ СУ БИЛИ ХУМАНИЈИ

Оваква небрига и нехуман однос према сопственом народу нису забележени ни у доба злогласног комунизма. Закон о извршењу из 1978. године мењан је чак једанаест пута. Последњи пут 2001. године. Али суштина никада није мењана. А суштина је да извршни поступак воде надлежни судови. За разлику од јавних извршитеља, који су као хијене навалили на плен ојађених дужника, судови су морали да поштују закон, а закон је био хуман и поштовао је дужника. У члану 5 овог закона прописано је:

„Извршење ради остварења новчаног потраживања и обезбеђења таквог потраживања не може се спровести на стварима или правима који су неопходни за задовољење основних живот-

них потреба дужника и лица која је он по закону дужан да издржава или за вршење самосталне делатности која је дужников главни извор средстава за живот.

При спровођењу извршења и обезбеђења водиће се рачуна о достојанству личности дужника, као и о томе да извршење и обезбеђење буду што мање неповољни за дужника.”

Ова одредба чувала је достојанство дужника и обезбеђивала му основне услове за живот. Ова одредба није дозвољавала да неки дужник изврши самоубиство због дуга. А дуг је наплаћиван.

Важно је поменути и члан 24 овог закона.

“Ако дужник по извршној исправи има право да бира између

више предмета своје обавезе, поверилац је дужан да у предлогу за извршење назначи предмет којим обавеза треба да буде испуњена.

Дужник има право избора све док поверилац није, ма и делимично, примио предмет који је у предлогу за извршење захтевао.” Исто је и када су у питању новчана потраживања.

Значи, дужник може да бира предмет којим обавеза треба да буде испуњена. Дакле, дужник, а не јавни извршитељ. Без оваквог ограничења, јавни извршитељ бира оно што се њему хоће. Оно што се њему исплати. Редовно бира вреднију ствар ради намирења дуга. Тако је једноставније. За извршиоца и познатог купца, који за много мањи износ купује

одређену ствар, одмах је продаје по реалној цени, а разлику између те цене и дуга деле извршитељ и купац. Мафија је већ разрадила посао који посебно цвета код продаје непокретности.

Сведоци смо да јавни извршитељи злоупотребљавају свој монополистички положај и неограничена овлашћења, па људима, ради извршења, упадају у куће без претходне најаве, долазе у свако доба дана, углавном у време када је реално очекивати да дужник неће бити код куће. По закону који је важио до 2011. године то није било могуће. Чланом 43 Закона било је прописано:

„Извршење се спроводи радним даном, и то дану.

У остале дане или ноћу извршење се може спровести само ако постоји опасност услед одла-

гања, о чему одлучује суд закључком.”

Судски службеник који је водио поступак извршења морао је да води рачуна о достојанству дужника, није било бахатости и безобзирности као код јавних извршитеља и код сваког уласка у стамбени или пословни простор дужника била су присутна и два пунолетна грађанина.

Јавни извршитељи упадају у приватне поседе у пратњи полиције иако полиција то не би смела да ради. Обавеза је полиције да дође на место извршења само по позиву, и то ако је службено лице физички угрожено у вршењу свог посла. Тако је некада и било, у складу са чланом 46 Закона о извршењу, који је прописивао:

„Службено лице овлашћено је да удаљи лице које омета

спровођење извршења, а према околности случаја и да затражи помоћ од надлежног органа унутрашњих послова.”

Према околностима, а не у сваком случају.

Данас то није могуће, а некада је било.

Странка или учесник у поступку могли су поднеском тражити од суда да отклони неправилност коју је службено лице учинило у спровођењу извршења.

Суд је по том тражењу доносио решење. Дакле, суд. То је суштина. Судска надлежност мора бити враћена у поступак извршења.

Дужник мора бити заштићен од извршења по сваку цену.

И обавезно док не исцрпи сва правна средства. То је прописивао члан 63 Закона о извршењу:

„На предлог дужника суд ће, ако дужник учини вероватним да би спровођењем извршења претрпео знатнију штету, у потпуности или делимично одложити извршење:

1) ако је против одлуке на основу које је одређено извршење изјављен ванредни правни лек или ванредно правно средство;

2) ако је поднесен предлог за повраћај у пређашње стање у поступку у коме је донесена одлука на основу које је одређено извршење;

3) ако је поднесена тужба за поништај пресуде избраног суда на основу које је одређено извршење;

4) ако је против правоснажног решења донесеног у извршном поступку подигнут захтев за заштиту законитости;

5) ако је поднесена тужба за стављање ван снаге поравнања на основу ког је дозвољено извршење;

6) ако је дужник против решења о извршењу поднео приговор, односно тужбу;

7) ако је дужник поднео предлог за укидање потврде о извршности;

8) ако извршење зависи од истовременог испуњења неке повериоачеве обавезе, а дужник је ускратио испуњење своје обавезе због тога што поверилац није испунио своју обавезу нити је показао спремност да је истовремено испуни;

9) ако је дужник или учесник у поступку захтевао да се отклоне неправилности учињене при спровођењу извршења.

Суд може, на предлог дужника, одложити извршење и у другим случајевима у којима за то постоје нарочито оправдани разлози.

Суд може, према околностима случаја, условити одлагање извршења полагањем јемства.”

ИЗВРШНИ ПОСТУПАК СЕ МОРА ВРАТИТИ У НАДЛЕЖНОСТ СУДОВА

Данас је немогуће, а некада је било могуће. Суд је могао одложити извршење и на предлог трећег лица, ако би се утврдило да би извршењем то лице претрпело знатну штету. Одлагање је трајало до окончања судског поступка по уложеном правном леку.

Извршитељ не сме бити глув и слеп на услове живота и проблеме дужника. Мало је оних који су запали у дужничко ропство из обести. Животне околности терају људе на кредите, позајмице, прескакање плаћања рате за комуналне услуге... Зато је неопходно предвидети и одређене изузетке од извршења. Далеке 1978. године у члану 71 Закона о извршењу било је прописано:

„Не могу бити предмети извршења:

1) одећа, обућа, рубље и други предмети личне употребе, постелjne ствари, посуђе, намештај, штедњак, хладњак, машина за прање рубља и друге ствари које служе за задовољење потреба домаћинства, уколико су неопходни дужнику и члановима његовог домаћинства, с обзиром на услове средине у којој живе;

2) храна и огрев за потребе дужника и чланова његовог домаћинства за шест месеци;

3) радна и расплодна стока, пољопривредне машине и друга оруђа за рад, који су дужнику земљораднику неопходни за одржавање пољопривредног газдинства, у мери у којој је то потребно за његово издржавање и издржавање чланова његовог домаћинства, као и семе за употребу на том газдинству и храна за стоку за четири месеца;

4) алат, машине и други предмети који су дужнику, који самостално обавља занатску делатност личним радом средствима рада у својини грађана, неопходни за обављање те делатности, као и сировине и погонско гориво – за три месеца рада;

5) књиге и други предмети који су потребни дужнику, који самостално у виду занимања личним радом обавља научну, уметничку или другу професионалну делатност;

6) готов новац дужника који има стална месечна примања – до месечног износа који је по закону изузет од извршења, сразмерно времену до следећег примања;

7) ордени, медаље, ратне споменице и други знаци одликовања и признања, венчани прстен, лична писма, рукописи и други

лични списи дужника, као и породичне слике;

8) помагала која су инвалиду или другом лицу са телесним недостацима дата на основу прописа или која је сам набавио, а неопходна су за обављање његових животних функција.

Одредбе става 1, тачака 3 и 4 овог члана не односе се на извршење ради остварења новчаних потраживања банака по основу наменских кредита за развој пољопривредне, односно занатске делатности под условом да је та могућност изричито предвиђена уговором о кредиту.

Поштанска пошиљка или поштанска новчана дознака упућена дужнику не може бити предмет извршења пре него што му се уручи.

Законом се може одредити да и друге покретне ствари не могу бити предмет извршења.”

Закон је штитио дужнике од самовоље извршитеља и по питању продајне цене. Није било могуће продавати ствари које су предмет извршења испод реал-

не цене. То је било прецизно регулисано чланом 85, ставовима 1. и 2. Закона:

„Пописане ствари не могу се продати испод процењене вредности на првом надметању, односно у року који је суд одредио за продају непосредном погодбом.

Ако на првом надметању није постигнута цена у висини процењене вредности, суд ће, на предлог странке, одредити ново надметање на коме се ствари могу продати испод процењене вредности, али не испод трећине те вредности.”

ЕГЗИСТЕНЦИЈА ПРЕ ИЗВРШЕЊА

КАКО РАДЕ ИЗВРШИТЕЛЈИ

- Preduzeće kojem dugujete unajmi izvršitelja da naplati dug
- Izvršitelj vam poštom šalje zaključak sa dugom, kamatom i troškovima izvršenja
- Ukoliko ne dobijete zaključak, izvršitelji će pokušati opet da vam ga dostave u roku od 15 dana
- Ako ne primite zaključak, izvršitelji ga objavljuju na oglasnoj tabli suda
- Ako primite zaključak, imate pet dana za žalbu
- Ukoliko ne platite dug, prva mera je stavljanje administrativne zabrane na platu, penziju ili štednju
- Onima koji nemaju primanja dug se naplaćuje oduzimanjem imovine
- Odluku o plenidbi imovine donosi sudija
- Imovinu plene sa policijom
- Stvari neophodne za život zabranjeno je oduzimati

ŠTA SVE NAPLAĆUJU ИЗВРШИТЕЛЈИ

Dug	6.500
Kamata i troškovi postupka	4.680
Pribavljanje dokumenata od MUP	1.800
Dostava zaključka dužniku	360
Pribavljanje podataka od PIO fonda	1.800
Sastavljanje podneska	720
Dostavljanje pismeno	360
Nadzor nad izvršenjem	1.440
Nagrada za izvršitelja	3.600
Ukupno	21.260

Primer Petra V.

ŠTA JOŠ NAPLAĆUJU ИЗВРШИТЕЛЈИ

- Izdavanje potvrda i uverenja
- Fotokopiranje spisa
- Pribavljanje izvoda iz javnog registra ili prepisa od suda
- Čuvanje stvari koje su predmet izvršenja
- Terenska provera imovine
- Prisustvo javnoj prodaji

Pored duga, morate platiti i nagradu za izvršenje koja za dug do **30.000** dinara iznosi **4.200** dinara

Извршењем за намирење дуга не сме се угрозити егзистенција ниједног човека. А то се, нажалост, дешава. Породице се избацују на улицу без игде ичега. Поверилац се намири, извршитељ узме невероватно високу провизију, а вишечлане породице, стари и болесни, ратни војни инвалиди се избацују на улицу. Ови први трљају руке, они су се намирили, а шта су оставили иза себе, баш их брига. Није брига ни државу. Да јесте, мењали би постојећи закон и заштитили народ. Најугроженији део народа, а такви су углавном

дужници чији дуг наплаћују извршитељи. Да је власти стало до народа, сигурно би се примењивала одредба члана 92 Закона о извршењу из прошлог века. Много хуманијег и много људскијег, са много више емпатије. Морају се одредити примања која никако не смеју бити предмет извршења. Некада је то прописивао члан 92 Закона:

„Изузети су од извршења:

1) примање по основу законског издржавања, накнаде штете настале услед нарушења

здравља или умањења, односно губитка радне способности и накнаде штете за изгубљено издржавање услед смрти даваоца издржавања;

2) примање по основу накнаде због телесног оштећења по прописима о инвалидском осигурању;

3) примање по основу социјалне помоћи;

4) примање по основу привремене незапослености;

5) примање по основу додатка на децу;

6) примање по основу стипендије и помоћи ученицима и студентима;

7) примање војника и питомца војних школа;

8) накнада за рад осуђеном у казнено-поправном дому, осим за потраживања по основу законског издржавања, као и за потраживање накнаде штете проузроковане кривичним делом осуђеног;

9) примање по основу орде-на, медаља, ратних споменица и других знакова одликовања и признања;

10) примања по основу путних трошкова и дневница.”

Осим изузетака од извршења, потребно је и ограничити нов-

чана извршења како је то било прописано чланом 93 поменутог закона:

„Извршење на личном дохотку и пензији, као и на накнади уместо личног дохотка, за потраживање по основу законског издржавања, накнаде штете настале услед нарушавања здравља или умањења, односно губитка радне способности и накнаде штете за изгубљено издржавање услед смрти даваоца издржавања може се спровести до износа од једне половине, а за потраживања по другом основу до износа од једне трећине личног дохотка или пензије.

Ако дужник прима зајемчени лични доходак, у складу са друштвеним договором и законом, извршење за потраживање из става 1. овог члана може се спровести до износа од једне трећине, односно до износа од једне четвртине тог личног дохотка.

Одредба става 1. овог члана примењује се и на плату млађег официра, официра, војног службеника, као и на примања лица у резервном саставу за време војне службе.

Извршење на примању ратних и мирнодопских војних инвалида по основу инвалиднине, ортопедског додатка и инвалидског додатка може се спровести само за потраживања по основу законског издржавања, накнаде штете настале услед нарушења здравља или умањења, односно губитка радне способности и накнаде штете за изгубљено издржавање услед смрти даваоца издржавања, и то до износа од једне половине тог примања.

Извршење на примању по основу уговора о доживотном издржавању и доживотној ренти, као и на примању по основу уговора о осигурању живота, може се спровести само на делу ко-

ји прелази износ највише сталне социјалне помоћи која се исплаћује на подручју на коме дужник има пребивалиште.”

Свакако је најосетљивије извршење на непокретностима. Ту би држава морала максимално да штити грађане у односу на банке, јер су банке најчешће повериоци на непокретностима. Не сме се дозволити извршитељима да као лешинари навале на непокретност дужника. Дужнику се мора дати шанса да исцрпи све могућности пре него што му се отме кров над главом. И то може само суд. Јавни извршитељи то не могу и неће. Зато и подсећамо на члан 143 Закона о извршењу, у којем се у сваком ставу понавља – суд, суд, суд...

„Дужник може у року од осам дана од дана достављања реше-

ња о извршењу предложити да се одреди друго средство извршења или да се извршење спроведе на другој непокретности.

Суд ће предлог доставити повериоцу, који се може о њему изјаснити у року од осам дана од дана достављања.

По изјашњењу повериоца или по истеку рока за изјашњење, суд ће донети решење о предлогу.

Суд ће усвојити предлог ако дужник учини вероватним да ће се потраживање намирити другим средством извршења или продајом друге непокретности.

Ако дужник, као друго средство извршења, предложи извршење на личном дохотку, пензији, инвалиднини или другом сталном новчаном примању, суд

ће усвојити предлог под условом да дужник учини вероватним да ће потраживање бити намирено у року од једне године дана од доношења решења о дужниковом предлогу.

Ако је одређено друго средство извршења, забележба решења о извршењу на непокретности остаје на снази све до намирења повериочевог потраживања.”

Законом је било уређено да продајом пословне зграде или пословне просторије не престаје закуп те зграде, односно пословне просторије. Купац је ступао у права и обавезе закуподавца. То је свакако обезбеђивало правну сигурност, која је због постојећег Закона о извршењу и обезбеђењу потпуно нестала. И која се мора вратити.

НИКО НЕ СМЕ ОСТАТИ БЕЗ КРОВА НАД ГЛАВОМ

Највећи проблем у поступку извршења је извршење на непокретностима. Ова врста извршења изазива и највеће последице. Зато се никако не сме дозволити да се извршење на непокретностима спроводи без ограничења. Мора постојати гаранција. Држава мора да учини све да се проблем извршења реши у корист дужника, а не у корист банке као најчешћег повериоца. Између било које институције и гладног човека држава мора стати на страну гладног човека. Српска радикална странка, као социјално одговорна, увек ће се за то залагати.

Подсећамо на члан 152 Закона о извршењу:

„Не могу бити предмет извршења:

1) пољопривредно земљиште и привредне зграде земљо-

радника у обиму неопходном за издржавање његово и чланова његове уже породице и других лица које је по закону дужан да издржава;

2) кућа за њихово становање са двориштем.

Одредба става 1. овог члана не односи се на извршење ради остварења новчаних потраживања обезбеђених уговорним заложним правом на непокретности-ма (хипотеком)."

Код наплате потраживања продајом непокретности дужника мора се учинити све да се спречи самовоља и свака врста злоупотребе код утврђивања вредности непокретности. А то није могуће ако поступак извршења није у надлежности суда. Наравно, злоупотребе су увек могуће, али су код јавних извршитеља

убичајене. Зато је члан 153 претходног закона био гаранција да злоупотреба неће бити или да ће оне бити сведене на минимум.

„Суд ће приступити утврђивању вредности непокретности пошто решење о извршењу постаће правоснажно.

Утврђивању вредности ће се приступити и пре правоснажности решења о извршењу, ако поверилац то захтева и изјави да ће сносити трошкове утврђивања вредности за случај да извршење буде обустављено.

Вредност непокретности утврђује се на основу процене вештака и других чињеница о висини њене тржишне цене на дан процене.

Приликом утврђивања вредности непокретности водиће

се рачуна и о томе колико непокретност мање вреди због тога што на непокретности остају одређена права и после продаје.

Суд ће, на предлог странке, који мора бити поднесен најдоцније осам дана пре рочишта за продају, на рочишту за продају закључком поново утврдити вредност непокретности ако странка учини вероватним да би се та вредност знатно изменила од дана претходног утврђивања вредности до дана продаје."

Било је прописано и да вредност непокретности утврђује суд решењем. Против тог решења жалбу је могло изјавити, поред дужника, и свако лице које је имало право да се намири из продајне цене непокретности.

Интересантно је да јавни извршитељи не признају право прече

куповине, што доводи до апсурда да супружник нема то право у случају продаје непокретности која се одузима од другог супружника. Ни то по некадашњем закону није било могуће. Тај закон је давао и својеврсну сигурност за законит рад, зато што се непокретност продавала на рочишту у судској згради, пред судијом, а за разлику од тога, данас су елитни кафићи и ресторани места где јавни извршитељи

уговарају продају непокретности са познатим купцем.

Непокретност се није могла продати без полагања јемства. Јемство је било у вредности од једне десетине судски процене вредности непокретности која се продаје.

После криминалног чина када је син јавног извршитеља купио стан повериоца који

је продавао други извршитељ, важно је подсетити и на члан 162 ранијег закона, којим је било прописано: „Купац не може бити, ни на основу надметања нити на основу непосредне погодбе, дужник, судија или друго лице које службено учествује у поступку продаје, као ни лице које по закону не може стећи непокретност која је предмет извршења.”

СТАВИЋЕМО ВАН СНАГЕ ЗАКОН О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

Закон је штитио дужника и код продаје непокретности, па је чланом 163 било прописано:

„На првом рочишту за продају, непокретност се не може продати испод утврђене вредности.

Ако се непокретност није могла продати на првом рочишту, суд ће заказати друго рочиште, на коме се непокретност може продати испод утврђене вред-

ности, али не испод две трећине те вредности.

Од првог до другог рочишта мора протећи најмање 30 дана.

Странке и заложни повериоци могу се споразумети, изјавом датом на записник код суда пред којим извршни поступак тече или другог суда, да се непокретност може продати путем надметања и за цену нижу од утврђене вредности, односно

нижу од две трећине те вредности.

Одредбе ставова 2. и 4. овог члана сходно се примењују и за случај да се непокретност није могла продати непосредном погодбом за утврђену вредност.”

Прецизно је било утврђено и првенство намирења из износа добијеног продајом непокретности. И на тај начин се водило рачуна о правичности.

Законом је било уређено и да дужник који као сопственик станује у продатој породичној стамбеној згради или стану задржава право да и даље ту станује.

Овом ретроспективом Закона о извршењу из 1978. године, који је био на снази до 2011. године, желели смо да скренемо пажњу на чињеницу да је чак и тај некадашњи режим водио рачуна о народу много више и много хуманије него што то чине режими који доносе законе по директивама Европске уније.

Српски радикали имају решење

Српским радикалима је стало до економске и социјалне сигурности народа, али и до сузбијања корупције, која је постала саставни део рада јавних извршитеља.

Српска радикална странка ће одмах по доласку на власт укинути јавне извршитеље, а за дужнике пронаћи начин решавања појединачних случајева, пре свега отплатом дуга на више месечних рата и нећемо дозволити да ико остане без крова над главом.

Ставићемо ван снаге Закон о извршењу и обезбеђењу.

Вратићемо извршни поступак у надлежне судове.

Законом ћемо регулисати заштићену површину од 10м2 по члану домаћинства која не може бити предмет извршења.

Законом ћемо успоставити равнотежу између поверилаца и дужника.

Законом о Народној банци ћемо прописати обавезу комерцијалних банака да прихвате део ризика код одобравања стамбених кредита.

Доносићемо законе у складу са потребама државе и народа, а не по директивама Европске уније.

Радићемо у интересу народа, а не повлашћених монополиста.

Оснивач и издавач: Српска радикална странка; **за издавача:** др Војислав Шешељ; **уредник издања и аутор:** Милош Хркаловић; **техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн и израда колора:** Александар Воркапић; **штампа:** АМД "Систем", Београд; **тираж:** 100.000; **адреса редакције:** Магистратски трг 3, ПАК 200130; новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године; ISSN 1452-9165 = ВЕЛИКА СРБИЈА; COBISS.SR-ID 19291650.

Књиге проф. др Војислава Шешеља

